

πολλῶν σείτρων. Ἡ δὲ θεά, ἦν, κατὰ νεφελώδη νύκτα, παριστῶσι τὰ φαινόμενα ταῦτα πλοιαρία εἶναι μαγευτικωτάτη.

Πολλοὶ Εὐρωπαῖοι ἐβύχχισαν τὴν θεότητα ταύτην μὲ τὸν δαίμονα, ὅπερ παρέουρυν αὐτοὺς εἰς τὴν θεοσάξιν, ὅτι οἱ Σίνοι λατρεύουσιν δαίμονα τοῦ κακοῦ. Ἐν τούτοις πιθανόν Σίνοι τινεῖ, διὰ τὰ ἐκφράσσει τὸν τρόμον διὰ τὸ πῦρ τοῖς ἐμπνέει, ἢ ἀκέδωκαν αὐτῶν τὰς ἰδιότητας τοῦ δαίμονος, καὶ ταῦτο ἐπροξένησε τὴν πλάνην τῶν περιηγητῶν εὐρωπαϊῶν ὁμοσότητος, ὃ τρόμος οὗτος εἶναι φυσικώτατος, διότι τὸ πῦρ προξενεῖ τρομέρας καταστροφάς ἐν Σίνα, ὅπου ὑπάρχει ἔλλειψις ἀτυνομίας ἐπὶ τῶν πυρκαϊῶν.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον οἱ Σίνοι σέβονται μεγάλως τὸν θεὸν Νάκ-Υόγγ· οἱ πλούσιοι μάλιστα προσφέρουσιν αὐτῷ μεγάλας προσφορὰς, ἐπιταθειμένως ἐπὶ τραπεζῶν κεχυτωμένων, καὶ ἄ. τελεθεισῆς τῆς τελετῆς, διαφέρουσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ.

Κατὰ τινὰ ἀνακωχὴν ὄπλων, ἐπὶ τοῦ πολέμου τῆς ἀμεσηρησίας, τὰ Ἀγγλικά καὶ Ἀμερικανικά στρατεύματα εὐρίσκοντο ἐστρατοπεδευμένα ἐπὶ τῶν ὄχθῶν τοῦ ποταμοῦ Χούδσων, παρὰ τὴν πόλιν τῆς Σαρατόγας, ἧς προτοίμαζον τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὰς περὶ παραδόσεως συνθήκας. Στρατιώτης τις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ τάγματος, Μαγγλῆρος καλούμενος ἦλθε παρὰ τὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, συνωδευμένος ὑπότινον ἐκ τῶν συναδελφῶν του, καὶ ἤρχισε νὰ συνδιελέγεται μὲ τινὰς Ἀμερικανούς ἰσταμένους ἐπὶ τὴν ἀπέναντι ὄχθη. Ὁ ποταμὸς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶχε μόλις 60 ποδ. πλάτος, καὶ δὲν ἦτο πολὺ βαθύς. Αἶρνης παρατηροῦσι τὸν Μαγγλῆρον ἀνύνον καὶ σκεπτικόν ἐγκαταλείπει διὰ μιᾶς τοὺς συναδελφούς του, καὶ ῥίπτεται εἰς τὸν ποταμόν· τὴν αὐτὴν στιγμὴν, ἀπὸ τῆς ἀντιθέτου ὄχθης στρατιώτης Ἀμερικανὸς ἐφορᾷ ἐπίσης εἰς τὸ ὕδωρ. Τὸ ὕδωρ ἀνάντια μέρη ἐθεώρουσιν αὐτοὺς πλέοντας, μηδὲν ἐνοσοῦντα ἐκ τοῦ παραδόξου τούτου θεάματος. Οἱ δύο στρατιῶται συνητήθησαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ, συνησπάρθησαν ἀλλήλους ζωηρῶς, καὶ ἀνέκραξαν κλαίοντες ἃ ἀδελφί μου, ἀγαπητέ μου ἀδελφέ! Τότε τὰ πάντα ἐξηγήθησαν. Οἱ δύο στρατιῶται ἦσαν ἀδελφοί· ὁ μὲν, μετὰ τῆς ἡ: Ἰρλανδίας, ὑπηρετεῖ εἰς τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα, ὁ δὲ εἰς τὰ Ἀμερικανικά, ἀγνοοῦντες ἀμφοτέροι ὅτι ἀμάχοντο δι' αἰτίαν ἀντίθετον, ἐκτεθειμένοι νὰ φονεύσωσιν ἀλλήλους.

ΓΑΜΟΙ ΚΑΛΜΟΥΚΩΝ.

Ὅτε θυγάτηρ Ταρτάρου ἐπιστρέφει, μετὰ τὸν γάμον αὐτῆς, εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον, αὐτὴ μὲν ἵσταται ἐπὶ τῆς θύρας τῆς καλύβης, εἰς τὰ ἔξω, οἱ δὲ γονεῖς αὐτῆς καθήνται εἰς τὸ ἔνδον. Τέλος ἀνυψοῦσιν οὗτοι τὸ παραπέτασμα τὸ φράττον τὴν θύραν· ἡ δὲ χαρὰ ἦν αἰσθάνονται ἀπεικονίζεσθαι ἐπὶ τοῦ προσώπου των, καὶ διαμφοσθητοῦτι μεταξύ των τὴν προτίμησιν τοῦ ἀπα-

σμοῦ. Ἡ σκηνὴ αὐτῆ τῆς πατρικῆς στοργῆς εἶναι δὲ τῶς παθητικῆ καὶ ἀπερίγραπτος.

Ἄλλ' ἤθελε νομίσει τις ὅτι ἡ θυγάτηρ ἐπανερχεται εἰς τὴν οἰκίαν ἀπὸ ξένης γῆν. Ποτῶς. Ἡ θυγάτηρ δὲν ἀπομακρύνεται τῶν γονέων οὐτῆς ἡμίλια τινά· ἀλλ' ἡ στέρησις αὐτῆς ἀπὸ τῆς οἰκίας καὶ οὐχὶ ἡ ἀπόστασις προσενεῦσι τὴν ἀπερίγραπτον τὸν γονέων χαρὰν διὰ τὴν ἐπανάδὸν τῆς. Ὁ δὲ λόγος δι' ὃν ἡ νεόνυμφος ἵσταται παρὰ τὴν θύραν εἶναι ὁ ἔξης.

Παρὰ Καλμούκοις, ὅταν νεανίς τις νυμφιῆται, ὀρεῖται πρό τινῶν μηνῶν, καὶ πολλακις, ἂν ὁ σύζυγος ἀπαιτήσῃ τούτο, πρὸ ἐδὸς ἔτους νὰ μὴ ἐπανεῖδῃ εἰς τοὺς γονεῖς τῆς· διότι ἄλλως, ὡς δεξάζεσθαι οἱ ἐγγχώριοι, τὸ συναικείον δὲν θέλει εἶσθαι εὐτυχές, Ἐπανερχομένη λοιπὸν ἡ θυγάτηρ εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον, ὀρεῖται νὰ γονυπετήσῃ ἐνώπιον τῆς θύρας, ἐνῶ οἱ γονεῖς αὐτῆς τὴν ὑποδέχονται ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς καλύβης· οἱ δὲ ἀπαρτοὶ λαμβάνουσι χώραν παρὰ τὴν θύραν. Τελεθεισῆς τῆς τελετῆς ταύτης, οἱ γονεῖς ἐξέρχονται τῆς καλύβης, καὶ δύνανται πλέον ἐλευθέρως νὰ συνδιαλεχθῶσι μετὰ τῆς θυγατρὸς των.

Παρελθόντος τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τοῦ χωρισμοῦ, δίδεται μεγαλοπρεπὲς γεῦμα, καθ' ὃ ἵπποι, πρόβατα, καὶ βόεις σφάζονται διὰ τὸ συμπόσιον, Κύλικες πλήρεις οἴνου καὶ οἶνοπνεύματος κυκλοφοροῦσι μεταξύ τῶν συνδαιτυμόνων· ὁ δὲ πατὴρ δίδει πέρας εἰς τὴν ἐσπέρην διὰ τινος δώρου, ὅπερ, ὅταν οὗτος ἦναι ἡγεμῶν, συνίσταται εἰς ἀριθμὸν τινὰ ἐκ τῶν ὑπάρχοντων του καὶ εἰς πολλαὶς ἐκατοντάδας ἵππων ἢ ἄλλων ζώων.

ΘΗΡΑ ΟΦΘΩΝ.

Οἱ Ἰνδοὶ ἀνακαλύπτοντες εἰς τι τέναγος ὑπερμεγίστην ὑδρόβιον ὄριν ἐκ τοῦ γένους τῶν καλουμένων Camondi, καὶ ἀποφασίζοντες νὰ φονεύσωσιν αὐτὸν πράττουσι τὰ ἔξης.

Ἡ προπέλασις πρὸς τὸν ὄριν εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος, διότι συνήθως τὸ τέρας ἐκφοβίζει αὐτοὺς ἀνυψοῦν τὴν κεφαλὴν ὑπεράνω τοῦ ἔλους μὲ ὕψος ἀπειλητικώτατον· ἀλλ' αἱ προειδοποιήσεις οὗται χρησιμεύουσιν εἰς τοὺς θηρευτὰς ὡς καταλληλότατον προφυλάξιος μέσον. Πλησιαζοῦσι λοιπὸν πρὸς τὸν ἀνταγωνιστὴν αὐτῶν μετὰ πολλῆς περισκέψεως· φθάνοντες δι' εἰς κατάλληλον ἀπόστασιν ῥίπτουσιν περὶ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ βρόγγχον, οὗ τὴν ἑτέραν ἄκρην ἔδωσαν προηγουμένως εἰς τὴν οὐρὰν ἵππου. Ὁ ἵππος ἀναχωρῶν δρομαίως κατ' ἡν στιγμὴν ῥίπτεται ὁ βρόγγχος, ἀποσύρει τὸ τέρας ἰπὸ τῆς φωλεᾶς του. Ἐν τούτοις, ὁ ὄρις καταβάλλει τὸ πρῶτον δραστηριωτάτας προσπάθειας, ὅπως σωθῆ, ἀλλ' εἰς μάλιστα· διότι ἀνὰ πᾶν βῆμα τοῦ ἵππου τὰ ἀποτελέσματα τοῦ στραγγαλισμοῦ ἐξασθενοῦσιν αὐτὸν μεγάλως. Συρθεὶς ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἐπὶ ἡμίσειαν περίπου λεῦγαν, καθίσταται τοσοῦτον ἀνίκανος εἰς ἀντίστασιν, ὥστε εἰς μόνος ἀνθρώπος δύναται τότε, καταθλίψας αὐτὸν διὰ τοῦ ποδὸς νὰ τῷ ἀποκόψῃ τὴν κεφαλὴν, μετὰ τινὰς κτύπους ἀθλητικῶς, Ὁ ὄρις οὗτος ἔχει συνήθως 25 ποδῶν μήκος, πάχος δὲ ἀνάλογον τοῦ μήκους. Παρατηρηθῆ ποτέ, ὅτι ἡ κοιλία ἐνὸς